

Různé skupiny pojaly diskusi následující po návštěvě vyučovací hodiny odlišně. Charakterizovat můžeme tři základní přístupy:

- Po hospitaci následoval standardní rozbor, který s učitelem za přítomnosti ostatních účastníků vedl ředitel hostitelské školy. Tato varianta často vedla k reflexi poznatků získaných v modulu č. 2 a vedla k debatě, zda, jak, v jaké míře a za jakým účelem lze využít mentorské postupy pro vedení učitele ke zlepšení jeho profesionálního výkonu.
- Po hospitaci se rozvinula diskuse účastníků o průběhu vyučovací hodiny, o sledovaných jevech a jejich hodnocení pozorovateli s odlišnou zkušeností, zaměřením a de facto různými cíli, které si různí hospitující pro svoji účast ve vyučovací hodině odlišně definovali. Výsledkem diskusí pak byl často závěr, že je nutno se metodice hospitační činnosti věnovat mnohem cílevědoměji a systematictěji, neboť se jedná o nástroj řízení pedagogického procesu s velkým formativním potenciálem.
- Diskuse hospitujících se příliš nevěnovala rozboru pozorované vyučovací hodiny, ale zaměřila se na stanovení cílů hospitační činnosti ve škole v závislosti na skutečné úrovni pedagogické práce učitelů. Účastníci pak diskutovali plánování hospitační činnosti, srovnání hospitačních záznamů různých pozorovatelů, závislosti podoby hospitačního archu a cíle hospitace apod.

Každý z těchto typických přístupů vedl účastníky k často vyjadřované potřebě věnovat přímým metodám pozorování pedagogického procesu jako nástroji podpory učitelů větší pozornost. V každodenní praxi často nedocenená hospitace se ukázala v diskusi účastníků jako metoda s velkým potenciálem.

O celkovém přínosu aktivity setkávání ve školách včetně společné hospitace nejlépe vypovídají přímá sdělení účastníků během supervizí členů realizačního týmu i sdělení uvedená v otevřených odpovědích dotazníku pro absolventy programu. Z nejčastěji opakovaných sdělení lze vybrat:

- Zpětná vazba od kolegů je neuvěřitelně přínosná.
- Vzájemné návštěvy ve školách byly inspirací a impulzem k dalšímu rozvoji školy.
- Přátelská atmosféra a sdílení problémů bylo úžasnou psychohygienou a vedlo mj. k posílení sebevědomí ředitelů škol („nejsme v tom sami“).
- Během schůzek ve školách docházelo k navázání neformálních kontaktů mezi řediteli škol a ke spontánnímu předávání zkušeností mezi zkušenými řediteli a začátečníky.
- Setkávání ve školách byla výbornou příležitostí k diskusi o novinkách v oboru: Hejného metodě, sebehodnocení žáků, inkluzi, mentoringu ve škole, projektovém vyučování, alternativních pedagogikách, portfoliích žáků i učitelů, čerpání grantů apod.
- Zaměření jednoho setkání právě na hospitace bylo impulzem pro zájem účastníků dozvědět se více o cílech a řízení hospitační činnosti.
- Bylo zajímavé diskutovat o využití mentoringu a vzájemných hospitačních při předávání příkladů dobré praxe uvnitř školy i mezi partnerskými pedagogickými sbory.

Zajímavý pohled poskytuje též osobní výpověď (Příloha 3) účastnice skupiny, která odhalila ve vzájemné návštěvě ve školách takový potenciál, že zorganizovala i třetí schůzku nad rámec programu. Ve stejné skupině se pak účastníci dohodli a mimo program si od NIDV vyžádali zorganizování semináře věnovaného metodice hospitační činnosti v základní škole.

Přínos setkávání ve školách hodnotilo 71 % účastníků nejvyšším stupněm přínosu pro vlastní práci. Lze tedy konstatovat, že práce ve skupinách, která navazovala na vzdělávací moduly programu, byla velmi efektivní a byla účastníky velice kladně hodnocena.